

עושיין פסין פרק שני עירובין

אילימא

משום המקוץ פולמוא דצור. הוה מני לאקשווי מר יוחנן גופיה דלומר לעיל ירושלים אלמלא לתומיה ועלוות צילה חייצין עליה משום רה"ר ושמה התם הוה אליצא דר' יהודה דלית ליה דלחו רציס ומנעילי ממחיה והכא אליצא דרצנ:

דילמא

מעלות ומורדות קאמרת, ודווקא צלחן ישראל כדמפרש טעמא צמקין יהושע אוהב ישראל היה אצל צחוזה לארץ חייב ואליצא דר' יהודה דלל לארצו אפי צחוזה לארץ פטור דלל לארצו רציס ומנעילי ממחיה ותימה דלרצנ כל ארץ ישראל מעשה רה"ר ע"י סולמא

כב א (מ"י פ"ד מהל' שבת הל' כ' ס' לוחן ק"ה טו"ו ו"ע א"ה סי' שמה סוף ד' כב ב מ"י פ"ד מהל' שבת א"ה טו"ו ו"ע א"ה הל' ג' ב' ד מ"י פ"ד מהל' שבת הל' ל' ב' ד מ"י ט"ז הל' א':

רבינו הנאול

גימא דא"י בנות מוקצה שאמרו (מ"ט) דוד גימא דסולמא דצור גבוה ודוד גימא מחתנה דגידר בבל ימי דחז גימא מקץ לה פרת ודוד גימא מקץ לה דיגולה כל העולם כולו מקץ לה אוקיאנוס, פ"י ברו אלקימים. דלמא מעלות ומורדות דא"י שהן מוקצין [אין חייבין] עליהן משום רשות הורבם א"ל קרקפנא כלומר גולגולה גרולה מוכן העמוקה של בית המדרש ראיתי ראשן כשומר ר' יוחנן זו העמיתה וכן א"ר אבהו אמר רבי יוחנן מעלות שבארץ ישראל כמו תל שהוא מוקצה וכוננא בו ומורדות כגון חריצין מרווחין וכוננא בהן אין חייבין עליהן משום הר"ר לפי שאינן כדגלי מהרבו שהיו מעלות מהלכין בהן והיו הדרכים משותפות ולא רצפי ובלא רצפין ובלא פתחים בעא מניה רחבה מביה תל המתלקט " טפחים גובה מתוך ד' אמות הרבים בוקעין בו כלומר עוברין ושכני ע"ב התל הוא א"ל א"ב רבנן דפטרין בספסין א"א דפסקי להו רבים לא רביעי כל האה לא חיישין להספקין ורבי"ז הוא כי רביעי כל אילבא דר' יהודה דאמר יסקינה לגדרין ההפקה מבטלת למחיצות מא התם בספסין דניחא תשמישיתא אפרין מהפקה מבטלת דהא דשו בה רבים לפיכך היא רה"ר, אבל הכא דלא ניחא תשמישיתא אפיקה אמרינן בטלה דהיתה ואסקא (ה) אפקה דר' יהודה מבטלת למחיצות ואפי' לא ניחא תשמישיתא אלא עולין לאתו התל ולכל (ומציא) [כיוצא בן בחבל וכו'] מעלות של בית חורון, ומתבונן עליה מהא חצר שהורבם נבנשין אר בעז זה ורצפין בעד פרו כנגד רה"ר לשבת ורד"ר לטומאה חספק נעז בה ספק לא נעז בה טהור דקיייל ספק טומאה ברה"י טמא ברה"י טהור. מהא לא ר"י אוקי רה"י אוקי רה"י לשבת והיני לא רבנן היא רה"י לטומאה צטריא ליה: ת"ש מבוואות המפולשת לבורות ומעלות בו שוה שחי לטובי בהן או שישן בסוכין למבו מזה זה ורצפין מים מן הבור או מן השיח או על המערה שחור למבו על פני המבו רה"י לשבת ורד"ר לטומאה פ"י שביל מקום מעבר צד דמחורמי' במשעול הרמים בשביל כרמיא (משעול משעול) כלומר אין זה ירושלמי כ"י שחי חבירו כלומר אין מכלל המעבר שני בני אדם. בית בדגד ג', מלשון גידור חמשה חמשה ומחיצה חמשה. ואמרינן ל"ג נציא כל שאן העברי יכול ליטול סאה של חטיף ורוחן לפני סודיות וזה שביל בית בדגד כל מקום צד. ופרקינן יהושע אהב היה לישראל ותיקן להם דרכים וסרסאות כל היכא דניחא תשמישיתא מסרה לרבים, וכל היכא דלא ניחא תשמישיתא לא מסרה לרבים: [מתני' ר' יהודה בן בבא אומר אין עושיין פסין אלא לבור ברה"ר בלבד.]

[לעלות זו לא"י והוא גזיה טפחים ומוחנתא. מורד מרין עמוק טפחים ורחב ד' סבצ א"י מאדך גיסקא] והוה לה מחיה וניה לאסור לטלוילי מדצענן מיהו לאו רה"ר דלורייחא היה לאחויצי עליה: מעלות ומורדות שבה רה"ר ללא ימחא דריסה דידהו ולא היו רה"ר: קרקפנא. צעל הגולגולת כלומר אדם חסוד: עמודי. של צית מדרשו של ר' יוחנן: שאינן בדגלי מדבר. לדרך הלכה הימה העטען משום אומה: ואפי' יצאין לו בחבל. צעל הוא ונחפה קאמר לה: מעלות בית מרון. וקופין מאד ומעלה קררה ומהלכין בה ציה אחר זה ולא שמי יחד. כלמאר' צריה (ד' י"ט). כצני מרון כמעלות צית מרון: הצר שהרבים נכנסין לה. דרך פתחים או פרות של עשר: דלא ניהא תשמישית'. לרצים לרדיסה שספתחין קרין וגידוקין יש בצקקופה ופשיטא ללא מנצלה ציקעת רציס למחלות: אלא א"ר יהודה. ואשמעי' דהיכא ללא ניחא תשמישיתא מוד: בבורות הצור דעתו. היכי הוה מצי צחון הצור: צבורות. שיש צור כרעשו אחר ונכפה (ב) אחר קררה מהלכין שם עד שעוברין: שביאי בית גילגול. מעלה גזיה וקופה היא צלחן ישראל: יהושע אוהב ישראל: וצמעולות ומורדות דלחך ישראל מודיעא לך דלחך חייצין עליהן וכי אמיינא לך דחייצין צעלר אלרות קאמינא: מתני' בור הרבים. אי פסקי מיא מדכרי אהלדי: באר היחיד. נמי שכי דהא לא פסקי מיא: צבאר הרבים. דליכא חרתי למעלותא: הגורה. היקף של חצלים: גמ'

הנחות הישנים

אלמ א"ר יצחק דלל נפרמא חלל מן תשמישיתא פשיטא מיהא פשיטא מיהא לא אמו רציס ומנעילי ממחיה דקרא אפילו לטפול א"ר מטימא דזייחא לא לטפול חמר אפילו לטפול (דף ח דלמאר ע"ב ע"ג) ויהא א"ר מהמח ה"א ד"מ לרור (וכי' נכסין) ח"א א"ר ע"ב יכול לרין הוה מיהא תשמישיתא ומונעילי ממחיה לרבי יהודה ולא מקרה לפיכך:

הנחות הבה"ח

(א) גמ' ויאלץ בו רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה זמ: רש"י ד"ה לצורות וכו' ובספרי קררה כל' ומינה אלמח' נמק: ר' יצחק רש"י

ליקוטי רש"י

ביני עמודי. היכא דנריס (ובבית ע"ה). שאינן בדגלי מדבר. וכל מלכות דעצבת ממשק גמרי מלכתמיה פרטא שזע לפרשט משקן ונפקל נשבת ה"ה. ת"י דבתקנא. שהוא מדכון והילך ומתקטע מעט מעט עד שמצביע " מתוך ד"א (שם ק"ג). אל מפושע אל מדנתי וקוף קודס שמשך ד' אמות ע"ב ומתקטע גזיה ל"י טפחים (לעיל י"ט). רה"ר צטריא. וספיקא טהור דהא ספק עוממלא מטופה גמרינן וצפונה צי מאי מחר לא מקום יימוד וסמיה הוא (לעיל ח' ב). בבורות. צור עול. בשיחין. שית ארור וקל. ובמערות. מערה מקויה צקרו [כ"י ד']. כרדיש. שער וימא (י"א). כרביא. מילקא שחולקין עה מעיר לעיל נשבת ה'.

הנחות וצינונים

(א) בבתי' ודפרי' ב"י עמודי וכו' כיבמות וביאר וכו' ד"ה ברכות ח ע"א שבת י' ע"א: [בבתי' ודפרי' הרמב"ם ח"ב] א"ל הכא דלא ניחא אר (וכ"ה נכון, דק"י ג) בכמה דפרי' [בטהרות] שם אתא השבילין (גליון: ה) גירסת רש"י (גליון: ו) כתי' ודפרי' נוסף ביני עמודי (וראה אות א) (מהרש"ל: ט) ס"א ל"ר יוחנן, ע"י מהרש"א (וע"י חוסי הרא"ש): [ט] רש"י (גליון: ו) דאמר וכו' דלא הוה מציבא (יעב"י: ג) ויהא חשק שלמה על רבינו הנאול (ה) נהלא דליל דרי יהאיה הספקק ריס מנעלת למחיות. חשק ששלמה על רבינו הנאול (ה) נהלא דליל דרי יהאיה הספקק ריס מנעלת למחיות.

הנחות וצינונים

הנחות הישנים

אלמ א"ר יצחק דלל נפרמא חלל מן תשמישיתא פשיטא מיהא פשיטא מיהא לא אמו רציס ומנעילי ממחיה דקרא אפילו לטפול א"ר מטימא דזייחא לא לטפול חמר אפילו לטפול (דף ח דלמאר ע"ב ע"ג) ויהא א"ר מהמח ה"א ד"מ לרור (וכי' נכסין) ח"א א"ר ע"ב יכול לרין הוה מיהא תשמישיתא ומונעילי ממחיה לרבי יהודה ולא מקרה לפיכך:

הנחות הבה"ח

(א) גמ' ויאלץ בו רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה זמ: רש"י ד"ה לצורות וכו' ובספרי קררה כל' ומינה אלמח' נמק: ר' יצחק רש"י

ליקוטי רש"י

ביני עמודי. היכא דנריס (ובבית ע"ה). שאינן בדגלי מדבר. וכל מלכות דעצבת ממשק גמרי מלכתמיה פרטא שזע לפרשט משקן ונפקל נשבת ה"ה. ת"י דבתקנא. שהוא מדכון והילך ומתקטע מעט מעט עד שמצביע " מתוך ד"א (שם ק"ג). אל מפושע אל מדנתי וקוף קודס שמשך ד' אמות ע"ב ומתקטע גזיה ל"י טפחים (לעיל י"ט). רה"ר צטריא. וספיקא טהור דהא ספק עוממלא מטופה גמרינן וצפונה צי מאי מחר לא מקום יימוד וסמיה הוא (לעיל ח' ב). בבורות. צור עול. בשיחין. שית ארור וקל. ובמערות. מערה מקויה צקרו [כ"י ד']. כרדיש. שער וימא (י"א). כרביא. מילקא שחולקין עה מעיר לעיל נשבת ה'.

הנחות וצינונים

(א) בבתי' ודפרי' ב"י עמודי וכו' כיבמות וביאר וכו' ד"ה ברכות ח ע"א שבת י' ע"א: [בבתי' ודפרי' הרמב"ם ח"ב] א"ל הכא דלא ניחא אר (וכ"ה נכון, דק"י ג) בכמה דפרי' [בטהרות] שם אתא השבילין (גליון: ה) גירסת רש"י (גליון: ו) כתי' ודפרי' נוסף ביני עמודי (וראה אות א) (מהרש"ל: ט) ס"א ל"ר יוחנן, ע"י מהרש"א (וע"י חוסי הרא"ש): [ט] רש"י (גליון: ו) דאמר וכו' דלא הוה מציבא (יעב"י: ג) ויהא חשק שלמה על רבינו הנאול (ה) נהלא דליל דרי יהאיה הספקק ריס מנעלת למחיות.

הנחות וצינונים

